

fundusz zawodowy 768'81, fundusz rezerwy strat 191'38, oszczędności 2.635'36, fundusz inwalidów i sierót 2.270'12, zapomogi pośmiertne 5.267'78, zysk z 1929 roku 1056'75. Razem 34.771'22. — Stan czynny: Kasa 1.743'01, pożyczki wekslowe 32.990'93, inwentarz 37'28. Razem 34.761'22. — Zapomogi inwalidowe pobierało 6 kolegów, sierót było 3, zaś dwóm wdowom wypłacono tytułem zapomogi pośmiertnej po 500 zł.

W dyskusji nad sprawozdaniem przemawiali kol.: Buryi, Filipowski, Banburówic, Musij, Doroszyński, Maciak i inni. Wniosek Komisji Rewizyjnej o udzielenie absolutorium Dyrekcji i Rady Nadzorczej uchwalono jednomyślnie.

Następnie Walne Zgromadzenie uchwaliło zmianę regulaminu w sprawie zapomóg pośmiertnych, które odąd mają być wypłacane w podwójnej wysokości wpłaconej na ten cel kwoty. Równocześnie przyjęto jednomyślnie proponowaną przez Dyrekcję podwyżkę wkładek na rzecz inwalidów i sierót z 20 na 50 groszy tygodniowo.

Walne Zgromadzenie zatwierdziło ostatecznie nowy statut spółdzielni, przy czym statut podpisali wszyscy obecni na zgromadzeniu członkowie Kasy, zatwierdzając równocześnie dotychczasowy skład Rady Nadzorczej i Dyrekcji w celu zarejestrowania dyrekcji i nowego statutu.

KRONIKA

Jubileuszowe Zgromadzenie Stowarzyszenia Zapomogowego we Lwowie odbędzie się po Zgromadzeniu „Ogniśka”. Termin i porządek Zgromadzenia zostanie w swoim czasie ogłoszony okólnikiem.

Wystawa okładek konkursowych odbędzie się w najbliższych dniach w sali wykładowej Muzeum Przemysłu Artystycznego (Hetmańska 20). O dniu otwarcia koledzy zawiadomieni zostaną okólnikiem.

60-lecie pracy zawodowej. Senjor drukarzy poznańskich, kol. Jan Nowacki, składacz święci 60-cie pracy zawodowej. Z tej okazji koledzy poznańscy urządzają w dniu 18. maja uroczysty obchód. My również zasyłamy kol. Nowackiemu życzenia jak najdłuższego jeszcze życia i pracy w zawodzie!

Pretensje do wynagrodzenia za pracę nadgodzinową. Sąd Najwyższy wydał niedawno orzeczenie, iż pretensje pracowników, powstałe z tytułu pracy pozagodzinnej nie przedawniają się nawet po upływie 6 miesięcy. Orzeczenie takie Sądu Najwyższego nastąpiło wskutek odwołania przeciw wyrokowi Sądu okręgowego w Radomiu, który zadecydował inaczej. Wyrok Sądu okręgowego w Radomiu został zatem uchylony.

Sprostowanie. W poprzednim n-rze „Ogniśka”, w notatce o jubileuszu posła to. Diamanda podaliśmy bona fide, iż kol. M. Lech wygłosił wiersz, napisany przez siebie, p. t. „Jubilat”. Kol. Lech prosi nas o zaznaczenie, iż wiersz ten jest pióra kol. St. Szczęściekiewicza, a nie jego.

Z działalności Koła maszynarzy we Lwowie. W niedzielę, dnia 9 marca odbyła się wycieczka członków Koła maszynarzy do drukarni Biblioteki Religijnej przy ul. Ormiańskiej. Oglądano tu nowy model „Typografu”. Instrukcji udzielał kol. M. Bamburówic, wskazując praktycznie na różnice między starszym a nowym modelem tej maszyny. W wycieczce wzięło udział liczne grono kolegów, przysłuchując się wykładowi i oglądając nowość. — W najbliższym czasie ma się odbyć wycieczka do drukarni Książnicy-Atlas, celem uzurzenia offsetów. O terminie zostaną koledzy zawiadomieni.

Śmierć „Ojca 1-go Maja”. W Bordeaux zmarł weteran pracy, tow. Raimund Lavigne, przeżywszy lat 79. Miał on przydomek „Ojca 1-go Maja”. Mianowicie Lavigne na Międzynarodowym Kongresie Socjalistycznym w Paryżu w r. 1889 postawił wniosek święcenia 1 Maja, w którym to dniu proletariaty wszystkich krajów i narodów winien demonstrować o przeprowadzenie swoich postulatów. Wniosek ten przyjęto i „Ojciec 1 Maja” mógł się naocześnie przekonywać o jego olbrzymiej popularności, wzrastającej z każdym rokiem.

Uroczystość inauguracyjna orkiestry Zw. Zawodowego robotników i robotnic przemysłu tyton. w Winnikach odbyła się w sobotę, 26 kwietnia. W uroczystości tej wziął udział

również Chór Drukarzy Lwowskich i zespół amatorski, pod kierownictwem kol. J. Frączka, który m. in. wygłosił odpowiedni do uroczystości prolog. Słowo wstępne wypowiedziała b. posłanka, tow. Jadwiga Markowska, a p. Zofja Kochanowska, znana z występów na scenie drukarskiej, odśpiewała kilka partii solowych. Zespół amatorski odegrał jednoaktówkę „Przeciwny skutek”. Jak nas informują, wszystkie punkty programu wykonano znakomicie, w co nie wątpimy. Drukarze lwowscy zdobyli sobie w Winnikach wielką sympatię w kołach tamtejszych robotników.

Odkrycie sztandaru Związku zawodowego pracowników gastronomicznych we Lwowie odbyło się w niedzielę, dnia 27 kwietnia br. w lokalu Związków zawodowych przy ul. Ossolińskich L. 10. Organizację drukarzy reprezentował kol. Stanisław Wąlega.

Światowe muzeum sztuki drukarskiej im. Gutenberga w Moguncji. Chcąc uczcić Gutenberga żywym pomnikiem, założono w r. 1900 w Moguncji muzeum jego imienia. Celem tego muzeum jest zbieranie wszelkich pamiątek po wielkim wynalazcy, jak również gromadzenie wszelkich materiałów, które dotyczą sztuki drukarskiej i jej rozwoju w poszczególnych państwach kulturalnych świata. Materiały te muzeum klasyfikuje, zabezpiecza i wystawia w swych salach oraz wypuszcza w świat pisaną ich historię, dla wiadomości zainteresowanych, Program muzeum Gutenberga, od początku jego założenia, był charakteru międzynarodowego. Prace jego polegają więc nie tylko na zbieraniu i opracowaniu wiadomości, dotyczących samego Gutenberga, lecz także wszystkich wybitniejszych drukarzy świata wszystkich krajów i czasów. Chodzi tu o całkowitą historię drukiarstwa od czasów Gutenberga, aż po czasy dzisiejsze. Muzeum zbiera również materiały dotyczące wszelkich sposobów powielania rękopisów. Muzeum zostało założone w 500-lecie urodzin Gutenberga w r. 1900 a otworzono je już w następnym roku, w dniu św. Jana, w dawnym zamku kurfiśtów. W końcu września 1912 r. muzeum przeniosło się do nowego budynku biblioteki miejskiej w Moguncji, przy ul. Rheinallée. Pierwsze ćwierćwiecze swego istnienia muzeum poświęciło głębokiej wewnętrznej pracy, polegającej na stałej rozbudowie. Podczas jubileuszu 25-lecia istnienia muzeum, zaczęły rosnąć nagle jego tendencje rozwoju. Wielu wybitnych przemysłowców drukarskich w Niemczech i zagranicą wyraziło chęć, by muzeum stało się tem, czem zamierzało być od początku: muzeum światowym. Obecnie muzeum apeluje do wszystkich drukarzy świata o poparcie tych zamierzeń we wszelkiej formie. Dyrektor jego podkreśla z naciskiem, że muzeum moguncckie nie jest niemieckie, lecz międzynarodową własnością wszystkich.

Stosunki w introligatorniach lwowskich. Z kół Wydziału organizacji introligatorów przysłano nam następujące pismo: Niemożliwe stosunki panują w pracowni p. M. Krzywieckiego, zastępcy przełożonego Cechu introligatorów. Pan Krzywiecki, nie bacząc na przepisy, zatrudnia 5 praktykantów na 2 robotników. Produkuje więc pięciu dalszych nędzarzy, bo zwykle po praktyce puszcza swych wypisane na bruk. A jeżeli którego zatrudni, to płaci mu 25—30 zł. tygodniowo, pomimo, że w ugodzie, zawartej w r. 1926 między robotnikami a pracodawcami zagwarantowana jest płaca dla nowowypisane w pierwszym roku 58 zł. Niedawno miał miejsce w tej pracowni charakterystyczny wypadek: P. K. kazał jednemu wypisane nosić bieliznę w baniu na strych, a kiedy ten odmówił, bo to nie jego robota, p. K. wymógł mu pracę! Na dobitkę wszystkiego p. K. jest zawziętym agitorem przeciw organizacji robotniczej, zapominając, że i on kiedyś był robotnikiem. — (Umieszczając tę notatkę, wyrażamy swe zdziwienie z powodu postępowania p. Krzywieckiego. Słyszeliśmy jego piękną przemowę na bankiecie jubileuszowym Związku introligatorów, w której bardzo solennie zapewniał o swej gorącej miłości dla robotników i potrzebę oraz doniosłość organizacji robotniczej. Czy możliwa taka nagła zmiana frontu? Red.)

Leopoldku, do czego stoczyłeś się! Leopold Novi, znana figurka na bruku lwowskim, przechodził już różne koleje swego aż nadto

rozkielzanego życia. Był on najpierw porządnym kolegą i dobrym towarzyszem. Następnie tułał się na wojence, mając zawsze wygodne stanowisko. Spryciarz dochrapał się nawet rangi podporucznika gospodarczego, parując ze szlifami po ulicach Lwowa. Później, gdy wyszedł z wojska, został... agentem policyjnym, a gdy go i stąd pozbyto się, dając mu łaskawą emeryturę, poszedł — za łamistrejka do drukarni niecennikowej niejakiego Buczkowskiego przy ulicy Żulińskiego. Naprawdę, człowiek ten robi szybko karierę!

BIBLIOGRAFJA.

Sprawozdanie Oddziału Poznańskiego Z. Z. Drukarzy i pokr. zaw. w Polsce za rok 1929.

Sprawozdanie Oddziału Śląskiego Z. Z. D. za rok 1929.

Sprawozdanie z działalności Rady Związku Zawod. w Krakowie za okres od 1 kwietnia 1929 do 1 marca 1930.

Maksymilian Ziomek: **Warunki pracy w drukarstwie w Krakowie.** Warszawa, 1929.

„Typografia”, odborný časopis československých tlačiakov. Nr. 2, rocznik 37, Slovenské číslo.

ŚWIĘTO 1 MAJA — ŚWIĘTO PRACY!

NA TEMAT DNIA

Niedawno obiegała Lwów następująca autentyczna historyjka:

W drukarni pewnej, w czasie nieobecności maszynisty — zecer, pełniący funkcje dyrektora, pierwszego pewniaka i t. p., słowem „Mädchen für Alles”, zabrał się do drukowania formy. Zaklinał więc ją, zesunął na fundament, podkręcał i ponakręcał różne śruby i śrubki, nałożył papier na cylinder — i jazda!

Arkusz, jak arkusz wyszedł — tylko że biały. Co za cholera!

Nakłada farbę na walec jeden, drugi i trzeci, rozciera ją — nie wychodzi.

Wola pryncypała i obaj medytują. Powylepiali więc cylinder jak poduszkę, podłożyli papier pod formę — nie wychodzi.

— Pewnie maszynista, bolszewik, zepsuł maszynę! — powiedział szef.

— Panie, co pan zrobił z maszyną!? — woła nazajutrz szef i kierownik do maszynisty.

— Nie, tylko walce są odstawione — odpowiada tenże spokojnie.

Przypomina mi się podobna historia z dawnych czasów, kiedy personal drukarni rządowej stanął solidarnie do strajku w dniu 1 maja.

Odkomenderowano więc cały zastęp żołnierzy-drukarzy, którzy dostali „Befehl” bezwarunkowo wydać numer gazety rządowej.

Rozkaz — rozkazem. Wzięto się więc „energicznie” do roboty, tembardziej, że obiecano żołnierzom podwójną gażę cywilną. Kierownik sam objął metrapazoństwo — ale robota nie idzie. Żołnierzyki składali i — sypali. Kierownik wydierał sobie resztki włosów na swej siwej głowie, ale w końcu późno w nocy przecież stanęła forma w połowie swej objętości.

Teraz na maszynę.

Aż dwóch żołnierzy-maszynistów przeznaczono do drukarni.

Cóż — kiedy arkusze wychodzą białe!

Kombinują wszyscy, kierownik, redaktorzy, administrator; obchodzą maszynę z wszystkich stron — nie idzie!

— Psiakrew! Zepsuli mi maszynę, buntownicy! Dam ja im jutro! — woła kierownik.

I numer gazety rządowej nie wyszedł.

Nazajutrz tajemnica wyjaśniła się. Oto obaj drukarze-żołnierze rozmyślnie nalali taką ilość nafty na formę, że farba absolutnie jej nie czeptała się...

Powiadają, i słusznie, że historia zawsze powtarza się.

Petit

PRENUMERATA „OGNIŃSKA” WYNOŚI ROCZNIE: W KRAJU 4 ZŁ., ZAGRANICĄ 1 DOL. — CZŁONKOWIE „OGNIŃSKA” OTRZYMUJĄ BEZPŁATNIE.

WYDAJE STOWARZYSZ. DRUKARZY „OGNIŃSKO”. ZA REDAKCJĘ ODPOWIADA: ANDRZEJ KUSYK. — Z DRUKARNI L. S. T. W., LWÓW, UL. L. SAPIEHY 77.